

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/62/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200406
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200406.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Y. T. Y., nar. XX.R. XXXX, bytom Q. XXX/XX, F., zastúpeného advokátom Mgr. Róbertom Čičmancom, so sídlom v Bratislave, Laurinská 12, proti žalovanému Slovenská advokátska komora, so sídlom v Bratislave, Kolárska 4, zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Bušovou, o sídlom v Bratislave, Tobrucká 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 3828/2010 zo dňa 14. októbra 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 4 S 46/2011-24 zo dňa 12. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 S 46/2011-24 zo dňa 12. októbra 2012 o d m i e t a .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konanie n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 4 S 46/2011-24 zo dňa 12. októbra 2012 podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil konanie o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. 3828/2010 zo dňa 14. októbra 2010, ktorým nebol žalobca zapísaný do zoznamu advokátskych koncipientov; žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Dôvodom zastavenia konania bola skutočnosť, že žalobca napadol žalobou prvostupňové rozhodnutie, ktoré nenadobudlo právoplatnosť, pretože malo byť preskúmané v rámci dvojínštančného správneho konania.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že Predsedníctvo komory rozhoduje o všetkých veciach podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 586/2003 Z. z.). Podľa ustanovenia § 63 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. sa na advokátskeho koncipienta primerane vzťahujú ustanovenia § 7, § 8, § 10 a § 28. Zákon neupravuje osobitný postup orgánov komory v prípade nezapísania fyzickej osoby do zoznamu advokátskych koncipientov, tak ako je to v prípade zápisu do

zoznamu advokátov v zmysle § 11 zákona č. 586/2003 Z. z., podľa ktorého proti rozhodnutiu komory o pozastavení výkonu advokácie a o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov nie je prípustný opravný prostriedok. Analógia s postupom podľa § 11 citovaného zákona je v prípadoch nezapisania fyzickej osoby do zoznamu advokátskych koncipientov vylúčená v zmysle § 63 ods. 2 citovaného zákona, pretože toto vylučuje primerané použitie ustanovenia § 11 pre advokátskeho koncipienta. Na konanie podľa zákona o advokácii sa nepoužijú ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), ak nie je ustanovené inak (§ 75 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z.). Podrobnosti o organizácii a činnosti komory, o organizácii a činnosti orgánov komory a kancelárie komory upravuje organizačný poriadok a rokovací poriadok (§ 75 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z.).

Krajský súd uviedol, že preskúmané rozhodnutie nepatrí do okruhu rozhodnutí žalovaného, voči ktorým nie je prípustný opravný prostriedok, preto je potrebné vykladať zákon č. 586/2003 Z. z. v súlade so zásadou platnou pre všetky správne konania, t. j. so zásadou dvojínštancnosti konania, ktorá zabezpečuje objektivizáciu zachovania práv účastníkov konania. Poukázal na § 69 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z. z., podľa ktorých konferencia advokátov rozhoduje o všetkých základných otázkach advokátov, najmä môže zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie predsedníctva komory. Konferencia advokátov rozhoduje aj o ďalších veciach určených predpismi komory a môže si vyhradiť rozhodovanie o ďalších veciach. Na základe skutočnosti, že zákon č. 586/2003 Z.z. vylúčil v konaniach, ktoré sa ním riadia, aplikáciu Správneho poriadku a zároveň svojím ustanovením § 63 ods. 2 vylúčil z rozhodovania o zápise fyzickej osoby do zoznamu advokátskych koncipientov aplikáciu ustanovenia § 11, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nebola osobitným zákonom vylúčená možnosť podať voči napadnutému rozhodnutiu opravný prostriedok, o ktorom je príslušná rozhodnúť konferencia advokátov. Predmetom preskúmania rozhodnutia v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku môže byť aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným, o tento prípad však v predmetnej veci nejde. Nesprávne poučenie žalovaného nie je spôsobilé vyvodiť pre účastníkov konania iné procesné dôsledky. Uznesenie krajského súdu bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené do vlastných rúk 29. októbra 2012 prostredníctvom pošty Bratislava 1.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie bolo podané na poštovú prepravu 14. novembra 2012 na pošte Blatné pri Senci. V odvolaní žalobca namietal, že dôvody zastavenia predmetného konania sú contra legem. Krajský súd mal podľa jeho názoru rozhodnúť rozsudkom, či už v prospech alebo v neprospech žalobcu. Podľa jeho názoru splnil podmienky na zápis advokátskeho koncipienta do zoznamu koncipientov. Na jednej strane krajský súd konštatuje, že vo vzťahu k analógii je neprípustné použitie ustanovení Správneho poriadku a na druhej strane konštatuje, že je prípustné a odvolacím orgánom voči predsedníctvu komory je konferencia advokátov. V odôvodnení nie je riešená otázka právoplatnosti predmetného rozhodnutia žalovaným. Podľa názoru žalobcu je rozhodnutie žalovaného právoplatné. Výstvára podľa neho otázka, či má toto rozhodnutie aj formálne náležitosti, najmä poučenie. Žalobca tiež uviedol, že odvolanie, resp. odôvodnenie bude doplnené do desiatich dní odo dňa vyhotovenia, a to z dôvodu, že jeho osoba je momentálne pracovne mimo SR. V prípade predloženia veci odvolaciemu súdu uviedol svoj odvolací petít: napadnuté rozhodnutie krajského súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vrátane procesných podmienok odvolacieho konania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal procesné podmienky odvolacieho konania, do

ktorých patrí aj včasnosť podaného odvolania.

Z obsahu súdneho spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 S 46/2011 vyplýva, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom Mgr. Róbertom Čičmancom, so sídlom v Bratislave, Laurinská 12. Plná moc, ktorú žalobca udelil svojmu právnomu zástupcovi, zo dňa 7. marca 2011 sa nachádza na č. l. 4 súdneho spisu.

Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi (§ 49 ods. 1 prvá veta v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 S 46/2011-24 zo dňa 12. októbra 2012 bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené do vlastných rúk 29. októbra 2012, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Doručovanie realizovala pošta Bratislava 1. Lehota 15 dní pre podanie odvolania začala plynúť 30. októbra 2012 a posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 13. november 2012 (utorok). Odvolanie proti uzneseniu krajského súdu však bolo podané na pošte Blatné pri Senci až 14. novembra 2012, tak ako to vyplýva z pripojenej obálky na č. l. 32 súdneho spisu. Odvolanie žalobcu preto bolo podané po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania. S podaným odvolaním nebola podaná žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty, nakoľko z odvolania žalobcu jednoznačne vyplýva, že žalobca považuje odvolanie za podané v zákonnej lehote, čo aj v odvolaní výslovne uviedol (č. l. 31 súdneho spisu).

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 S 46/2011-24 zo dňa 12. októbra 2012 ako oneskorene podané.

Vzhľadom na oneskorené podanie odvolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky meritom veci nezaoberal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.